

Spuut elf

Ik woon in een agrarisch gebied. Al mijn buurmannen en –vrouwen hebben vaak een baan in de landbouw of anders zeker een agrarische achtergrond. Gevolg daarvan is dat iedere zoveel weken de rugspuit uit de schuur gehaald wordt en driftig wordt overlegd over welke mix het beste werkt om onkruid in het gazon, de moestuin en de bestrating te verwijderen. Ik durf geen garantie te geven dat dat allemaal duurzaam gebeurt. Evenzeer vraag ik me af of wel altijd de 'kleine lettertjes' van de bijsluiter worden gelezen en de juiste dosering wordt toegepast. Waarschijnlijk wordt geredeneerd: 'Een beetje in de tank werkt een beetje en veel spul in de tank werkt veel beter'.

Middelen die professionals gebruiken zijn vaak zo duur, dat je het wel uit je hoofd laat om veel te gebruiken

In de professionele groensector hebben we die manier van bestrijden al lang achter ons gelaten. Gebruikers moeten jaarlijks op voor hun spuitlicentie en zijn doorgaans goed opgeleid. Daarnaast zijn de middelen die professionals gebruiken vaak zo duur, dat je het wel uit je hoofd laat om veel te gebruiken. En dat is ook niet verstandig.

Een beetje zoals u en ik met paracetamol- of een antibioticakuur omspringen

In golf werd een jaar of tien geleden de term I.P.M. geïntroduceerd. I.P.M. ofwel Integrated Pest Management is een beheersmethode die chemie niet uitsluit, maar deze op een voorzichtige en duurzame manier wil toepassen. Een beetje zoals u en ik met een paracetamol- of een antibioticakuur omspringen. Niet bij iedere kuchje of dreigend pijntje meteen aan de pillen, maar chemie als een noodverband. Bespuiten als het echt niet meer anders kan of waar andere methodes veel duurder of veel minder duurzaam zijn. Ik zie niet zoveel kwaad in deze manier van bestrijden. Toch heb ik het idee dat chemie binnenkort tot het verleden gaat behoren. Roundup lijkt de strijd al verloren te hebben als middel om onkruid op bestrating aan te pakken en ook in natuurgrasvelden dreigt een enorme kaalslag onder de beschikbare middelen. Als dat dan werkelijk de beslissing van de politiek is, dan is het niet anders, maar ik denk dat het een gemiste kans is voor de groene sector om hier niet op een goede en eerlijke manier oppositie tegen te voeren.

De BSNC heeft met een volgens veel insiders mager onderzoek haar eigen koers al bepaald en heeft chemieloos beheer bijna heilig verklaard

En dat is klaarblijkelijk lastig. Het is nu eenmaal geen sympathiek verhaal als je chemische bestrijding als één van de alternatieven achter de hand houdt. Ook hier kan de golfsector ons trouwens een spiegel voorhouden. Golfbanen hebben op hun kort gemaaide greens veel last van schimmels.

En tot voor een paar jaar waren geen middelen meer beschikbaar. Dankzij het ingrijpen van de NGF zijn nu weer een beperkt aantal fungiciden op de markt, die naar mijn idee zeer beperkt worden ingezet. Eerlijk oppositie voeren tegen de aanstaande opruiming in de gifkast is dus lastig, want wie zou dat moeten doen? De BSNC heeft met een volgens veel insiders mager onderzoek haar eigen koers al bepaald en heeft chemieloos beheer bijna heilig verklaard. Van de gewasbeschermingsindustrie kun je ook weinig verwachten, omdat zij al bij voorbaat verdacht zijn. De enige zichtbare oppositie is een clubje die verenigd is rondom

de site www.belangengroepdob.nl

Mijn pleidooi is daarom: 'Voer in de sector eens een eerlijke discussie of het wel verstandig is om chemieloos als norm te nemen?'

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel hein@nwst.nl